

Arrest

nr. 54 476 van 17 januari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht aan de verzoekende partij op 25 oktober 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BAELDE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 september 2010 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf om medische redenen, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 12 oktober 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekster ter kennis gebracht op 25 oktober 2010. Tegelijk met voormelde beslissing wordt een bevel om het grondgebied te verlaten aan

verzoekster ter kennis gebracht. Dit zijn de bestreden beslissingen, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 28.09.2010 bij onze diensten werd ingediend door :

D., N. (R.R.:000)

nationaliteit: Moldavië (Rep.)

geboren te (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, § 3, van de wet van 15 december 1980 en in toepassing van artikel 7, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).

Reden(en):

> De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet en enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, tweede en derde lid), m.n. : Artikel 7, § 1, (2° en 3°) van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 verduidelijkt dat de aanvraag moet vergezeld gaan van “een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet” en van “enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk” met betrekking tot deze ziekte. Hetzelfde Artikel 7, § 2, zegt dat de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk verklaart “indien de in § 1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd”. Deze drie inlichtingen zijn niet alleen nuttig, maar onontbeerlijk voor een correcte beoordeling van de aanvraag in de zin der wet en dat de afwezigheid van een ervan in de inleidende aanvraag bijgevolg neerkomt op slechts gedeeltelijke mededeling van alle medische dienstige informatie, leidend tot onontvankelijkheid in toepassing van Art 7, § 2, van het KB van 17/05/07. De aanvraag ging niet vergezeld van volgende inlichtingen: in de aanvraag wordt geen specifieke diagnose gesteld, Bijgevolg is de aanvraag onontvankelijk. Het staat de betrokkene vrij een nieuwe aanvraag in te dienen, ditmaal vergezeld van de onontbeerlijke medische Informatie.”

en

“In uitvoering van de beslissing van 12/10/2010 van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid wordt aan D.N. geboren te (...), het bevel gegeven om uiterlijk op 09/11/2010 (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland(3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING :

onontvankelijk art. 9 ter; geen geldig paspoort en visum“

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 7 van het KB van 17 mei 2007 *juncto* de schending van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, even zoals machtsoverschrijding in hoofde van verweerder.

Verzoekster stelt dat verweerder niet is uitgegaan van alle juiste feitelijke gegevens, deze feitelijke gegevens niet correct beoordeelde en kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen. De opgegeven reden laat niet toe om de aanvraag onontvankelijk te verklaren, nu een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet enkel onontvankelijk mag worden verklaard om redenen zoals vermeld in artikel 9ter, § 3 van de Vreemdelingenwet. *In casu* is het voorgelegde

medisch getuigschrift, evenals de andere dienstige informatie met betrekking tot de ziekte van verzoekster meer dan duidelijk te noemen. Zo stelt het verzoekschrift 9ter van de Vreemdelingenwet van 28 september 2010: *“Verzoekster beroept zich op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, daar zij lijdt aan een ernstige besmettelijke ziekte (Syfilis), waarvoor geen adequate behandeling bestaat in haar land van herkomst (Moldavië); minstens dat welkdanige kwalificatieve behandeling haar aldaar financieel onvoldoende toegankelijk is.”* Deze aanvraag van verzoekster wordt medisch gestaafd met medische attesten. Verzoekster verwijst naar stuk 3a en stuk 3b waaruit blijkt dat zij aan ‘secundaire syfilis’ lijdt. Bezwaarlijk kan worden gesteld dat de diagnose (nl. *“secundaire syfilis”*) niet afdoende specifiek wordt gesteld, hoewel dit zelfs behoort tot de beoordeling ten gronde door de ambtenaar-geneesheer en niet tot de beoordeling over de ontvankelijkheid. Verzoekster heeft ruimschoots voldaan aan haar plicht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet tot voeging van de noodzakelijke documenten. Verzoekster betoogt verder dat verweerder zich aan machtsoverschrijding bezondigde alwaar hij in feite een beoordeling omtrent de gegrondheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf heeft uitgevoerd, zonder dat een ambtenaar-geneesheer werd aangesteld. Ten slotte voert verzoekster de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel in hoofde van verweerder door onmiddellijk te beslissen tot onontvankelijkheid van de aanvraag tot verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet terwijl artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk stelt dat na overlegging van alle ‘nuttige inlichtingen’ de beoordeling gebeurt door een ambtenaar-geneesheer dewelke *“zonodig de vreemdeling (kan) onderzoeken en een bijkomend advies (kan) inwinnen van deskundigen”*, alsook de memorie van toelichting verduidelijkt dat zo het niet volkomen duidelijk is wat de *‘precieze medische toestand is’ (quod non in casu)*, onderzoek van betrokkene aangewezen is.

2.2 In de nota met opmerkingen zet verweerder het volgende uiteen:

“In een eerste middel stelt verzoekster een schending voor van artikel 9ter en artikel 62 van de vreemdelingenwet juncto een schending van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en machtsoverschrijding voor.

Verzoekster meent dat de bestreden beslissing in realiteit reeds een beoordeling ten gronde is, wat dus gelijk staat aan machtsoverschrijding, doordat de bestreden beslissing de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaart in toepassing van artikel 9ter, §3 van de Vreemdelingenwet, dat helemaal niet toelaat de aanvraag onontvankelijk te verklaren omwille van de redenen aangehaald in de bestreden beslissing. Verzoekster geeft aan dat de verwerende partij de aanvraag om machtiging tot verblijf enkel onontvankelijk mag verklaren omwille van de redenen vermeld in het artikel 9ter, §3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster meent dat haar dossier diende overgemaakte te worden aan een ambtenaar-geneesheer die de bevoegdheid heeft om een advies te verschaffen over ziekte en behandeling. Hierbij verwijst zij naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 30 april 2009, arrest nr. 26.762.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt wat volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. (...)”

§ 3. De minister of zijn gemachtigde verklaart de ingeroepen elementen onontvankelijk in de gevallen opgesomd in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling. (...)”

Artikel 7, §§ 1 en 2 van het KB van 17 mei 2007 bepaalt wat volgt:

"§1. De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen:

1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid, van de wet;

2° een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet;

3° enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag;

4° het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België"

§2. Onverminderd artikel 9ter, §3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in §1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd, of indien deze aanvraag niet werd ingediend door middel van een aangetekend schrijven.

In het tegenovergestelde geval geeft de gemachtigde van de minister de instructie aan de gemeente om de betrokkene in te schrijven in het vreemdelingenregister, en hem in bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A. Dit attest wordt ingehouden indien de betrokkene zonder geldige reden geen gevolg geeft aan een uitnodiging van de behandelende ambtenaar-geneesheer of deskundige."

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat indien bij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet alle nodige documenten en alle nuttige inlichtingen volledig zijn gevoegd en indien de aanvraag niet valt onder één van de twee andere hypothesen van onontvankelijkheid, de aanvraag ontvankelijk dient te worden verklaard en dient over de aanvraag ten gronde te worden beslist.

Aangaande het medische getuigschrift, is het inderdaad zo dat noch de wet noch het KB duidelijk bepalen wat de inhoud dient te zijn van het medische getuigschrift of wat verstaan wordt onder 'alle nuttige inlichtingen' of 'alle dienstige informatie' opdat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, indien voldaan aan alle andere ontvankelijkheidsvoorwaarden, ontvankelijk zou zijn.

Artikel 7, §1 van het KB van 17 mei 2007 bepaalt, met betrekking tot de ontvankelijkheid van de aanvraag, dienaangaande 'een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet'. Artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet bepaald dat 'deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft'. Voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bepaalt verder ook dat 'De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar zij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken (...)'". Hieruit kan afgeleid worden dat het medisch getuigschrift een gezondheidsproblematiek (ziekte) en een risico (of voor zijn leven/fysieke integriteit, of voor onmenselijke/vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het herkomstland) dient te vermelden (wat aldus kan leiden tot onontvankelijkheid van de aanvraag indien het medische getuigschrift geen gezondheidsproblematiek en risico vermeldt), maar dat de beoordeling van de inhoud van het medische getuigschrift dient overgelaten te worden aan de ambtenaar-geneesheer. Hieruit kan eveneens afgeleid worden dat deze enkel een advies dient te verschaffen aangaande het risico en de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar zij verblijft, maar niet verplicht is om de vreemdeling te onderzoeken.

Verwerende partij merkt hierbij op dat in het medische attest van verzoekster d.d. 24 september 2010 niet duidelijk blijkt wat de medische situatie is van verzoekster en aan welke ziekte verzoekster zou leiden. Waar verzoekster meent dat in een gelijkaardig arrest d.d. 30 april 2009, nr. 26.762 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd geoordeeld dat de beoordeling van de inhoud van het medisch getuigschrift dient overgelaten te worden aan de ambtenaar-geneesheer, heeft verwerende partij de eer op te merken dat verzoekster zich niet dienstig kan beroepen op dit arrest aangezien de feiten in beide gevallen niet hetzelfde zijn. Immers in het arrest waar verzoekster naar verwijst, is gebleken dat verzoeker wel degelijk een gedetailleerd medisch attest had voorgelegd waarbij de behandelende arts aangaf dat verzoeker lijdt aan een chronische kwaal, dat ziekenhuisopname en geneeskundige behandeling tot de voorziene behandeling behoren, dat de behandeling niet verder gezet kan worden in het land van herkomst, dat de permanente aanwezigheid van familie vereist is, dat

de aandoening de patiënt verhindert zich te verplaatsen, dat de zieke niet kan reizen noch een lange reis kan verdragen, alsook dat er geen adequate therapie is in het land van herkomst.

In casu waren dergelijke gegevens op geen enkele wijze voorhanden. In het medische attest werd geen specifieke diagnose aangegeven waardoor de aanvraag op correcte wijze onontvankelijk werd bevonden. Verzoekster kan niet gevolgd worden in haar verwijt dat verwerende partij zich schuldig zou hebben gemaakt aan machtsoverschrijding door onmiddellijk te zijn overgegaan naar de gegrondheidsfase.

In zoverre verzoekster de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel, dient erop te worden gewezen dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenbevinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (R.v.St., nr. 107.624, 11 juni 2002).

Verwerende partij kan geen onzorgvuldig gedrag worden verweten nu de bestreden beslissing gesteund is op een correcte feitenbevinding. Evenmin kan haar een onredelijk verweten gezien voorgaande uiteenzetting.

Het eerste middel is niet ernstig."

2.3 De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet en van artikel 7, §1 en 2 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het KB van 17 mei 2007).

Artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt wat volgt:

"De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont."*

Artikel 9 bis, § 2, 1°-3° van de Vreemdelingenwet somt de volgende gevallen op waarbij de aanvraag om machtiging onontvankelijk dient te worden verklaard:

"Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard:

1° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 en die verworpen werden door de asieldiensten, met uitzondering van elementen die verworpen werden omdat ze vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming of omdat de beoordeling ervan niet behoort tot de bevoegdheid van die instanties;

2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van de asielaanvraag in de zin van artikel 50, 50bis, 50ter en 51 hadden moeten worden ingeroepen, aangezien zij reeds bestonden en gekend waren voor het einde van deze procedure;

3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter.”

Artikel 7, §§ 1 en 2 van het KB van 17 mei 2007 bepaalt wat volgt:

“§1. De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen:

1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid, van de wet;

2° een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet;

3° enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag;

4° het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België.

§2. Onverminderd artikel 9ter, §3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in §1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd, of indien deze aanvraag niet werd ingediend door middel van een aangetekend schrijven.

In het tegenovergestelde geval geeft de gemachtigde van de minister de instructie aan de gemeente om de betrokkene in te schrijven in het vreemdelingenregister, en hem in bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A. Dit attest wordt ingehouden indien de betrokkene zonder geldige reden geen gevolg geeft aan een uitnodiging van de behandelende ambtenaar-geneesheer of deskundige.”

Uit de samenlezing van voormelde artikelen kan dus besloten worden dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk kan worden verklaard in onderstaande hypothesen:

- indien men zich bevindt in een van de gevallen beschreven onder artikel 9ter, § 3 van de Vreemdelingenwet (ook verwijzend naar artikel 9bis, § 2, 1°-3° van de Vreemdelingenwet);
- indien men zijn aanvraag niet met een aangetekend schrijven heeft gericht aan de gemachtigde van de minister;
- indien de in artikel 7, § 1 van het KB van 17 mei 2007 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag zijn gevoegd.

Indien echter bij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet alle nodige documenten (waarvoor geen betwisting bestaat over het voorwerp van het document) en alle nuttige inlichtingen volledig zijn gevoegd en indien de aanvraag niet valt onder één van de twee andere hypothesen van onontvankelijkheid, dient de aanvraag ontvankelijk te worden verklaard en dient ten gronde over de aanvraag te worden beslist.

Wat het medische getuigschrift betreft, dient verzoekster te worden bevestigd dat noch de wet noch het KB duidelijk bepalen wat de inhoud dient te zijn van het medische getuigschrift of wat verstaan wordt onder ‘alle nuttige inlichtingen’ of ‘alle dienstige informatie’ opdat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, indien voldaan aan alle andere ontvankelijkheidsvoorwaarden, ontvankelijk zou zijn.

Artikel 7, § 1 van het KB van 17 mei 2007 bepaalt, met betrekking tot de ontvankelijkheid van de aanvraag, dienaangaande “een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9 ter, § 1, van de wet.”

Artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat “deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.” Voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bepaalt verder ook dat “De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken (...).”

Hieruit kan afgeleid worden dat het medisch getuigschrift een gezondheidsproblematiek (ziekte) dient te vermelden, maar dat de beoordeling van de inhoud van het medische getuigschrift dient overgelaten te worden aan de ambtenaar-geneesheer. Hieruit kan eveneens afgeleid worden dat deze enkel een advies dient te verschaffen aangaande het risico en de mogelijkheden van behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager verblijft, maar niet verplicht is om de vreemdeling te onderzoeken. Aldus blijkt dat de inhoud van een medisch getuigschrift behoort tot de beoordelingsbevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer en de gegrondheid van de zaak betreft.

Er wordt ook verwezen naar de memorie van toelichting (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 34-36), waarin aangaande het nieuwe artikel 9ter van de Vreemdelingenwet het volgende te lezen is:

“In artikel 9ter, nieuw, van de wet, wordt omwille van de rechtszekerheid een bijzondere procedure gecreëerd voor vreemdelingen die lijden aan een ziekte, waarvoor een adequate behandeling ontbreekt in het land van herkomst of verblijf, waarbij het terugsturen van de vreemdeling een reëel risico inhoudt op zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling in zijn land van herkomst of verblijf. Het onderzoek van de vraag of er een gepaste en voldoende toegankelijke behandeling bestaat in het land van oorsprong of verblijf gebeurt geval per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de aanvrager, en wordt geëvalueerd binnen de limieten van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

De appreciatie van de bovenvermelde elementen wordt overgelaten aan een ambtenaar-geneesheer die een advies verschaft aan de ambtenaar die de beslissingsbevoegdheid heeft over de verblijfsaanvraag. Deze ambtenaar-geneesheer behoort administratief wel tot de Dienst Vreemdelingenzaken, maar wordt volledig vrijgelaten in zijn appreciatie van medische elementen, waarbij de eed van Hippocrates geldt. De ambtenaar-geneesheer kan ook, indien hij dat noodzakelijk acht, bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

Indien de medische toestand van betrokkene op een duidelijke wijze vastgesteld kan worden op basis van het dossier van betrokkene- bijv. de betrokken medische attesten wijzen op een kankerpatiënt in terminale fase- zou het mensonterend zijn om betrokkene nog te gaan onderwerpen aan bijkomende onderzoeken. In dit geval is het ook overbodig om het bijkomend advies van deskundigen te gaan inwinnen. Het is evenmin nodig om betrokkene te gaan onderzoeken of het advies van deskundigen te gaan inwinnen indien niet duidelijk is wat de medische situatie is van betrokkene, maar vaststaat dat de situatie niet ernstig is (bijv. het medisch attest vermeldt dat betrokkene twee dagen het bed moet houden).

In het tegenovergesteld geval, namelijk indien het attest vermeldt dat betrokkene gedurende lange tijd bedlegerig is, maar het niet duidelijk is wat zijn precieze medische toestand is, is onderzoek van betrokkene wel aangewezen.

Verder gelden enige regels die ook toegepast worden in het kader van het hierboven besproken artikel 9 bis, nieuw, van de wet:

– Ook hier wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of daarmee gelijkgestelde reistitel, onontbeerlijk is: behoudens uitzondering kan de aanvraag van de machtiging tot verblijf niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is; wel is het zo dat een vreemdeling die geen identiteitsdocument overmaakt en evenmin aantoonst dat hij in de onmogelijkheid vertoeft om het vereiste identiteitsdocument in België over te maken, niet verwijderd zal worden indien zijn medische situatie dermate ernstig is dat een verwijdering een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM.

– Het is ook hier de betrachting om opeenvolgende procedures die door vreemdelingen op verschillende rechtsgronden worden opgestart, om toch maar een verblijfsvergunning te bekomen, op een juridisch verantwoorde wijze te ontmoedigen. Artikel 9ter, § 2, nieuw, voorziet dan ook dat elementen die ingeroepen worden in het kader van artikel 9 ter, nieuw, van de wet, die reeds ingeroepen werden bij andere procedures, niet weerhouden zullen worden. Het gaat om dezelfde elementen die hierboven reeds besproken werden bij artikel 9bis, nieuw, van de wet. Een vreemdeling die eerst tevergeefs een aanvraag indient op grond van artikel 9bis, nieuw, van de wet en daarna een aanvraag indient op grond van artikel 9ter, nieuw, van de wet, wordt ook ontmoedigd.

Bij wijze van antwoord op de opmerking van de Raad van State dat, in tegenstelling tot dat wat voorzien is voor de andere begunstigden van de subsidiaire bescherming, niet wordt voorzien in de mogelijkheid om het statuut van de betrokken personen op te heffen of in te trekken, wordt artikel 9ter aangevuld met een § 4 betreffende de gevallen waarin de betrokken vreemdeling wordt uitgesloten van het bekomen voordeel (zie verder het commentaar op artikel 55/4 ingevoegd door dit ontwerp). Het is echter evident dat een ernstig zieke vreemdeling die uitgesloten is van het voordeel van artikel 9ter om een van die

redenen, niet zal worden verwijderd indien hij dermate ernstig ziek is dat zijn verwijdering een schending zou zijn van artikel 3 EVRM.

Voor het overige wordt verwezen naar de commentaar op artikel 52 van het ontwerp.”

Uit bovenstaande memorie van toelichting blijkt eveneens dat de appreciatie dient overgelaten te worden aan de ambtenaar-geneesheer. Waar de memorie van toelichting een verduidelijking geeft omtrent de ernst en de duidelijkheid van de medische toestand van de aanvrager, gaat het hier om de vraag naar de mogelijkheid, aangewezenheid of verplichting voor de ambtenaar-geneesheer, naast zijn beoordeling van de elementen aanwezig in het dossier, de aanvrager te onderzoeken. Het betreft hier dus geenszins een toelichting bij de vraag naar de ontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf omwille van de vraag naar wat het medisch document inhoudelijk bevat. Er wordt met andere woorden geenszins gesteld dat wanneer de ziekte niet ernstig is of de medische situatie onduidelijk is, de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk is. Integendeel, er wordt zelfs gesteld dat wanneer de medische situatie onduidelijk is, onderzoek aangewezen is, wat lijkt te impliceren dat bijvoorbeeld de medische toestand van de aanvrager niet 100% precies dient te blijken uit het medisch attest opdat de aanvraag ontvankelijk zou zijn en er zou overgegaan worden tot het inwinnen van het advies van een ambtenaar-geneesheer met eventueel een onderzoek.

Bovendien wijst de Raad erop dat de toelichting bij de ontvankelijkheidselementen van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in een aparte paragraaf worden behandeld, zodat het lijkt dat de eerdere paragrafen eerder de gegrondheid van de aanvraag betreffen en de wijze waarop en door wie over die gegrondheid kan geoordeeld worden.

In casu blijkt uit de stukken die door verzoekster werden bijgebracht in haar aanvraag en die door verweerder niet worden betwist dat verzoekster een medisch attest Gynaecologie van dr. V. D. van 24 september 2010, een medisch attest bloedonderzoek op vraag van dr. V. D. en een medische gegevenslijst ingevuld door dr. V. D. heeft ingediend. Het medisch attest van dr. D. van 24 september 2010 verduidelijkt: *“Mevrouw heeft een besmettelijke ziekte, welke op de lijst staat die dient doorgegeven te worden aan de gezondheidsinspectie. (...) Voor haar gezondheid is het zeker nodig dat ze in België blijft tot de behandeling gedaan is om zowel voor de gemeenschap als voor zichzelf geen bedreiging te vormen. De follow up dient strikt te gebeuren: het eerste jaar 3 maandelijks en nadien om de 6 tot normalisatie van de titers (deze zijn zeer hoog bij de aanvang van de behandeling).”* Uit de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt bovendien dat verzoekster de inhoud van deze attesten uiteenzet en heeft gewezen op *“een verregaande staat van besmetting met syfilis (...) (reeds secundair type).”*

Aldus stelt verzoekster terecht dat in de bestreden beslissing bezwaarlijk *“in de aanvraag wordt geen specifieke diagnose gesteld”* kan worden geconcludeerd.

Gezien de informatie die gevoegd werd bij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, gezien geen enkele wetsbepaling, noch het KB van 17 mei 2007 verdere precisering geeft over wat verstaan dient te worden onder ‘medisch getuigschrift’ of onder ‘alle nuttige inlichtingen’ en ‘andere dienstige informatie’, gezien uit de memorie van toelichting blijkt dat zelfs wanneer de medische toestand van een aanvrager niet 100% duidelijk is, onderzoek is aangewezen, gezien verzoekster terecht aanvoert dat ze een medisch getuigschrift en andere medische informatie betreffende haar gezondheidsproblematiek bijbrengt bij haar aanvraag en gezien haar aanvraag aldus beantwoordt aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden, is het kennelijk onredelijk van verweerder te stellen dat de aanvraag onontvankelijk is.

De stelling van verweerder in de nota met opmerkingen *“Verwerende partij merkt hierbij op dat in het medische attest van verzoekster d.d. 24 september 2010 niet duidelijk blijkt wat de medische situatie is van verzoekster en aan welke ziekte verzoekster zou leiden.”*, vindt derhalve geen steun in het administratief dossier en de stukken die door verzoekster werden bijgebracht.

Ook de stelling van verweerder *“In casu waren dergelijke gegevens op geen enkele wijze voorhanden. In het medische attest werd geen specifieke diagnose aangegeven waardoor de aanvraag op correcte wijze onontvankelijk werd bevonden. Verzoekster kan niet gevolgd worden in haar verwijt dat verwerende partij zich schuldig zou hebben gemaakt aan machtsoverschrijding door onmiddellijk te zijn overgegaan naar de gegrondheidsfase.”*, kan niet worden gevolgd door de Raad. De Raad van State heeft *in casu* geoordeeld dat waar *“de vraag rijst wat onder het medisch getuigschrift omtrent de ziekte bedoelt in artikel 9ter, §1, dient te worden verstaan, en meer in het bijzonder of dit attest de specifieke*

medische diagnose dient te vermelden; (...) noch uit de wet, noch uit het besluit voortvloeit dat uit het medisch getuigschrift moet blijken welke specifieke diagnose er werd gesteld;" (RvS 16 november 2010, nr. 208.944). Verweerder stelt derhalve ten onrechte dat het medisch getuigschrift reeds dient te vermelden welke de diagnose is. Het volstaat dat het medisch getuigschrift het ziektebeeld beschrijft, waarbij het stellen van een diagnose overgelaten wordt aan de ambtenaar-geneesheer, eventueel na een aanvullend onderzoek of na het advies van deskundigen. Het ontbreken van informatie omtrent de medische diagnose kan geen aanleiding geven tot het onontvankelijk verklaren van de aanvraag overeenkomstig artikel 7, § 2 van het KB van 17 mei 2007 (RvS 16 november 2010, nr. 208.944).

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige aangevoerde schendingen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en het bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht aan de verzoekende partij op 25 oktober 2010, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN